Р Е Ш Е Н И Е
№ 4264

гр. София, 25.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 13.06.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **2583** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. С. С. от [населено място] срещу Решение от 01.02.2014г. на СРС, НК, 115 с-в по н.а.х.д. №2216/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 37 550/26.07.2012г., издадено от началника на отдел АНД „Пътна полиция“ към СДВР относно наложените административни наказания на основание чл.183, ал.4, т.7 ЗДвП, чл.183, ал.4, т.10 ЗДвП, чл.183, ал.3, т.7 от ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1 ЗдвП и е отменено същото наказателно постановление в частта за наложена глоба за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП, вр. с чл.185 ЗдвП.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според жалбоподателя липсва минимума обективни признаци за ангажиране на отговорността му по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, тъй като нормата изисква водачите и пътниците в МПС от категория М1,М2,М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение да използват обезопасителни колани, с които МПС са оборудвани, а в АУАН и в НП не е посочено в коя категория попада управлявания от него автомобил. Следователно липсва подробно описание на нарушението и е нарушен чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Второ, нормата на чл.137б от ЗДвП съдържа две алинеи, като всяка от тях обхваща няколко хипотези.

Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена представлява нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Трето, не се установява управляваното МПС да е било с неизправности и повреди, които могат да застрашат сигурността на движението, за да се ангажира отговорността по чл.139, ал.1 от ЗдвП. Не е установено вида и мястото на спукване на предното стъкло и дали то е застрашило сигурността на движението.

В съдебно заседание касаторът не се явява.

Ответникът по касационната жалба също не се явява и не изпраща представител.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършените нарушения. Приел е, че на посочената в акта и НП дата жалбоподателят е управлявал в С. МПС с [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице. В района на ул. Б. път автомобилът е спрян за проверка от служители на СДВР и са констатирани общо пет нарушения: 1. Неизползване на обезопасителен колан, с който е оборудван автомобила – нарушение по чл.137а, ал.1, за което на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева; 2. Превозва дете на задната седалка без система за обезопасяване – нарушение на чл. 137б ЗДвП, за което на основание чл.183, ал.4, т.10 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лева; 3. Не представя валиден знак за ГТП – нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл. 185 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 10 лева; 4. Управлява технически неизправно МПС -автомобил със спукано предно челно стъкло – нарушение на чл. 139, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.183, ал.3, т.7, пред.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 30 лева; 5. Не носи в себе си СУМПС – нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, за което на основание чл.183, ал.1, т.1 му е наложена глоба в размер на 10 лева.

Въззивният съд е приел за законосъобразно наложени административните наказания по т.1,2,4 и 5 и относно тях е потвърдил наказателното постановление. За нарушението по т.3 –непредставяне на валиден знак за ГТП, тъй като субект на задължението по чл.147, ал.1 от ЗДвП и респективно носител на отговорността за неизпълнението му е не ползвателят, а собственикът или длъжностно лице – негов представител, първоинстанционният съд е приел, че нарушението е неправилно квалифицирано и е отменил глобата в размер на 10 лева.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспореното решение, за които следи служебно.

Наказателното постановление за извършеното нарушение е издадено от компетентен орган и в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя в частта на НП за нарушенията по т.1,2 и 5, описани по-горе. Видно от събраните доказателства е осъществен от обективна и субективна страна съставът на посочените нарушения.

Неоснователно е възражението в жалбата, че не е посочена точната категория на МПС, управлявано от жалбоподателя и това представлява основание за отмяна на наложената за първото нарушение глоба. В АУАН и НП е уточнено, че М. С. е управлявал лек автомобил, което описание е достатъчно водачът да разбере в извършването на какво деяние е обвинен, а именно неползване на обезопасителен колан, с който всички леки автомобили, без значение на категорията са снабдени. По второто нарушение – превозване на дете без система за обезопасяване, макар да не е посочена точната хипотеза по чл.137б ЗДвП, АУН и НП в тази си част отново не са незаконосъобразни. Проверяващите органи не биха могли да знаят точните килограми на превозваното дете, за да могат точно да конкретизират каква система за обезопасяване е следвало да използва водача. Налице е липса на каквото и да било обезопасяване на превозваното на задната седалка дете, което водача не отрича, тъй като описанието на нарушението в АУАН и НП е достатъчно коректно и той е разбрал за какво нарушение е наказан. Липсва твърдяното в жалбата нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Безспорно се установява и извършване на последното описано в НП нарушение – водачът не е носил в себе си СУМПС. Жалбата му не съдържа възражения по отношение на това нарушение, поради което съдът приема, че той не го оспорва.

По отношение нарушението по т.4. - Управлява технически неизправно МПС -автомобил със спукано предно челно стъкло – нарушение на чл. 139, ал.1,т.1 от ЗДвП, за което на основание чл.183, ал.3, т.7, пред.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 30 лева, настоящата съдебна инстанция намира направените с жалбата възражения за основателни.

Съгласно чл. 183, ал.3, т.7 от ЗДвП наказва се с глоба 30 лв. водач, който управлява превозно средство с неизправности или повреди, които могат да застрашат сигурността на движението. В НП е описано само „спукано предно челно стъкло“, без да е уточнено какъв е бил размерът на пукнатината, къде се е намирала, ограничавала ли е и до колко видимостта на водача и по този начин застрашавала ли е сигурността на движението. Тези обстоятелства е било нужно да се изяснят от проверяващите, предвид фактическия състав на посочената като основание за налагане на глобата разпоредба на чл.183, ал.3, т.7 от ЗДвП, който изисква констатираните неизправности или повреди да са в състояние да застрашат сигурността на движението. Поради липсата на достатъчно описание в АУАН и НП, съдът не може да прецени дали е осъществен фактическият състав на нарушението. В този случай са нарушени чл.42, т.4 и чл.57, т.5 от ЗАНН, поради което наложената глоба на основание чл.183, ал.3, т.7, пред.1 от ЗДвП в размер на 30 лева следва да се отмени, като се отмени и оспореното въззивно решение в частта, в която същата е потвърдена.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 01.02.2014г. на СРС, НК, 115 с-в по н.а.х.д. №2216/2013г., в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № 37 550/26.07.2012г., издадено от началника на отдел АНД „Пътна полиция“ към СДВР

относно наложено на М. С. С. наказание по чл.183, ал.3, т.7, пред.1 от ЗДвП и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 37 550/26.07.2012г., издадено от началника на отдел АНД „Пътна полиция“ към СДВР в частта му, в която на М. С. С. е наложено административно наказание – глоба в размер на 30 лева по чл.183, ал.3, т.7, пред.1 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.02.2014г. на СРС, НК, 115 с-в по н.а.х.д. №2216/2013г. в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.